

VIDA PARROQUIAL

Lectures diumenge XII durant l'any B
1^a Jb 38,1.8-11; Salm: 106; 2^a: 2Co
5,14-17; Ev: Mc 4, 35-41

CELEBRACIÓ PARAULA

El Cap de Setmana del 20-21 de juny, a l'hora habitual de les eucaristies hi haurà Celebració de la Paraula.

Des del 15 al 24 de juny no hi haurà missa entre setmana. Dijous dia 25, ja hi haurà la missa de les 8 de la tarda.

HO HEM LLEGIT

Frases

No ploris per lo que has perdut, lluita per lo que et queda. No ploris per lo que ha mort, lluita per lo nascut en tu. No ploris per qui ha marxat, lluita per qui està amb tu.
(Jorge MBergoglio, Papa Francisco)

Retornar al pobre el que li correspon

“La solidaritat és una reacció espontània del qui reconeix la funció social de la propietat i la destinació universal dels béns com a realitats que estan per damunt de la propietat privada.

La possessió privada dels béns només es justifica quan se'n té cura i es fan créixer de manera que serveixin millor per al bé comú. Per això la solidaritat ha de viure's com la decisió de retornar al pobre el que li correspon.

Aquestes conviccions i hàbits de solidaritat, quan prenen cos, obren camí a altres transformacions estructurals i les fan possibles”.

(La Joia de l'Evangelí, num. 189)

HORARIS CELEBRACIONS

Poblenou

vigílies 20h. diumenges: 10 i 12 matí

Calella

Parròquia: vigílies: 20h.

Diumenges: 9, 12, 19h.

Agustins: vigílies: 20h(castellà)

diumenges: 10,30 (castellà)

Pineda: vigílies:19h. (juliol-agost:20h)

diumenges: 9h, 10h.(Les Creus),
11h., 20h (juliol-agost)

(Continua de dins)

Però cal un canvi d'actitud. Prou de colles d'immigrants que es queden en una mena de llimbs, gairebé amagats o tolerats, mirats a distància o només mantinguts fins al dia del lliurament dels papers... i després adéu-siau [...]: en un any (és el que costa l'obtenció dels papers) [...], quants d'aquests nois poden reprendre o iniciar els estudis o bé una professió útil per a la nostra economia! [...] Tot això demana una perspectiva i una obertura cultural i del cor per part nostra que no s'adiu amb la dels ajuntaments o les parròquies que fan de tot per a no tenir immigrants en llur territori i que, si se'ls hi obliga, hi posen traves. [...] Donem esperança a aquesta terra nostra que és a punt de ser mes acolorida. Ho serà malgrat tots nosaltres... però aleshores ja seurem en un banc. Ho deia al principi: cal escollir.»

J.M.

(El Pregó num. 499)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

21 de juny del 2015

Núm. 593

Diumenge XII de durant l'any B.

Siguem generosos pels altres

Tornem a llegir als Evangelis que Jesús renya als seus deixebles perquè estava mig endormiscat i la barca s'omplia d'aigua degut al temporal. Al sentir els crits Jesús els hi diu: no tingueu por, perquè dubteu, homes de poca fe?

Aquestes paraules de Jesús no ressonen dins nostre al llegir i escoltar pels mitjans les desgràcies que en aquest nostre mar i no molt lluny de nosaltres quan milers de persones moren ofegades sense buscar solucions? Què fem, què faig jo per intentar pal·liar aquesta gran tragèdia que omple de vergonya el món que avui en dia el diem civilitzat?

A la vida tots tenim contrarietats, el més gran i el més petit, el que mana i el que obeeix. Acceptar les contrarietats costa perquè sempre ens preguntem: perquè em toca a mi?

Els Apòstols quasi renyen al mestre perquè la barca estava en perill, els contratemps els hem d'acceptar tal com es presenten, amb l'esperit assossegat i els ànims distesos. Posar la confiança amb Déu i saber oferir el patiment que oprimeix i fa mal i sobretot no deixar mai de resar.

L'oració porta sempre la tranquil·litat, la serenitat i la pau. L'amor requereix compromís, sense compromís l'amor és com un arbre flac, sense arrels profundes, fàcil de tombar per les tempestes i els vents d'aquest nostre món.

Si volem un amor sense compromís, sense sacrifici, sempre serà un amor incomplet, una obra d'art inacabada. Però Jesús ens diu encara avui: ningú té un amor més gran que el que dona la vida pels amics, i vosaltres sou els meus amics.

F.R

FULL INFORMATIU

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar Av. Mediterrània, 40 - 08397

Telf. 93 769 72 27 <http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat

Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

Salm responsorial [106,23-24.25-26.28-29.30-31 (R.: 1)]

Uns comerciants que s'embarcaren/ i es feren mar endins/ foren testimonis de les obres del Senyor,/ dels seus prodigis en alta mar.

A una ordre seva es girà un huracà/ que aixecava grans onades:/ es veien al cel, es veien al fons,/ i, extenuats de mareig, no es tenien drets,/ no hi valia res la seva perícia.

En les seves penes cridaren el Senyor,/ i els salvà d'aquell perill:/ apaivagà el temporal i vingué la bonança,/ es calmaren les onades del mar.

els va dur fins al port,/ plens de goig per la calma retrobada./ Que reconeixin els favors del Senyor,/ els prodigis que ha fet en bé dels homes.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

Salmo responsorial: 106

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. /
Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; /
subían al cielo, bajaban al abismo, / el estómago revuelto por el mareo.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. /
Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. /
Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres.

Per al diàleg:

Una Bona Notícia: la presència de Déu en Jesús.
Cap tempesta ens estarà estalviada: n'hi ha prou en saber que a la barca hi portem Jesús.
Optimistes, pessimistes, porucs, esperançats?

Capellà desautoritzat per opinar sobre la immigració a Ferrara

A la revista *Adista: Notizie* (9.5.2015, ps. 17-18) Luca Kocci informa que a Ferrara (Itàlia) el bisbe Luigi Negri desautoritzà mossèn Domenico Bedin per un article publicat al diari *La Nuova Ferrara* (24.4.2015) en que tractava d'un tema d'absoluta actualitat avui a Europa: l'acolliment dels immigrants. Diu mossèn Bedin: «Som en un moment crucial de la història en que cal prendre partit. Jo sóc partidari de l'acolliment dels germans que amb sort desembarquen a les nostres costes o que son repescats.» Es un discurs mes pragmàtic que 'bonista': «En un territori econòmicament fràgil, és encertat de continuar acollint immigrants? N'hi ha 400, i si passessin a ser-ne 1.000?»

Considero que pot ser l'oportunitat més gran que se'ns pogués presentar. Som vells i amb una baixa natalitat que fa feredat, les nostres empreses no es regeneren perquè falten joves, les cases son buides o ben sovint hi viu una persona anciana tota sola.

Per a salvar la vitalitat de casa nostra, hem de tenir el coratge i la intel·ligència d'acollir i convertir la necessitat dels nostres germans immigrants en una oportunitat també per a nosaltres.